

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2022/C 441/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2022/C 441/02	Cauza C-592/21: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 30 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Administratīvā rajona tiesa – Letonia) – „ĒDIENS & KM.LV” PS/Ieslodzījuma vietu pārvalde, Iepirkumu uzraudzības birojs (Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Atribuire a contractelor de achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Desfășurarea procedurii – Selecția participanților – Criterii de selecție – Capacitatea tehnică și profesională – Articolul 58 alineatul (4) – Mijloace de probă – Documentul european de achiziție unic – Articolul 59 – Utilizarea capacităților altor entități – Articolul 63 alineatul (1) – Grup de operatori economici – Condiție legată de experiența profesională care trebuie îndeplinită de membrul grupului însărcinat, în caz de atribuire a contractului, cu executarea activităților care necesită această experiență – Condiție neprevăzută de documentele de achiziție – Lipsa incidenței regimului de răspundere solidară în cadrul statutului de societate în nume colectiv)	2
2022/C 441/03	Cauza C-71/22 P: Recurs introdus la 3 februarie 2022 de CX împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 noiembrie 2021 în cauza T-743/16, CX/Comisia	3
2022/C 441/04	Cauza C-168/22 P: Recurs introdus la 28 februarie 2022 de FT și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 decembrie 2021 în cauza T-224/20, FT și alții/Comisia	3

2022/C 441/05	Cauza C-170/22 P: Recurs introdus la 28 februarie 2022 de FJ și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 decembrie 2021 în cauza T-225/20, FJ și alții/SEAE	3
2022/C 441/06	Cauza C-171/22 P: Recurs introdus la 2 martie 2022 de FJ și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 decembrie 2021 în cauza T-619/20, FJ și alții/SEAE	3
2022/C 441/07	Cauza C-172/22 P: Recurs introdus la 2 martie 2022 de FJ și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 decembrie 2021 în cauza T-618/20, FJ și alții/Comisia	4
2022/C 441/08	Cauza C-511/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la 29 iulie 2022 – AQ/trendtours Touristik GmbH	4
2022/C 441/09	Cauza C-529/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la 9 august 2022 – PA/trendtours Touristik GmbH	5
2022/C 441/10	Cauza C-541/22 P: Recurs introdus la 11 august 2022 de Araceli García Fernández și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 1 iunie 2022 în cauza T-523/17, Eleveté Invest Group și alții/Comisia și SRB	5
2022/C 441/11	Cauza C-555/22 P: Recurs introdus la 16 august 2022 de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 8 iunie 2022 în cauzele conexe T-363/19 și T-456/19, Regatul Unit și ITV/Comisia	7
2022/C 441/12	Cauza C-556/22 P: Recurs introdus la 17 august 2022 de ITV plc împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 8 iunie 2022 în cauzele conexe T-363/19 și T-456/19, Regatul Unit și ITV/Comisia	8
2022/C 441/13	Cauza C-558/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 19 august 2022 – Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/Fallimento Esperia SpA, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	9
2022/C 441/14	Cauza C-560/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione tributaria regionale per il Friuli Venezia Giulia (Italia) la 23 august 2022 – Ferriere Nord SpA și alții/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Agenzia delle entrate – Riscossione	10
2022/C 441/15	Cauza C-564/22 P: Recurs introdus la 25 august 2022 de LSEGH (Luxembourg) Ltd și London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 8 iunie 2022 în cauzele conexe T-363/19 și T-456/19, Regatul Unit și ITV/Comisia	11
2022/C 441/16	Cauza C-565/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 26 august 2022 – Verein für Konsumenteninformation/Sofatutor GmbH	12
2022/C 441/17	Cauza C-567/22 P: Recurs introdus la 25 august 2022 de Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 iunie 2022 în cauza T-531/16, Dumitrescu și Schwarz/Comisia	12
2022/C 441/18	Cauza C-568/22 P: Recurs introdus la 25 august 2022 de YT, YU împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 iunie 2022 în cauza T-532/16, YT și YU/Comisia	13
2022/C 441/19	Cauza C-569/22 P: Recurs introdus la 25 august 2022 de YV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 iunie 2022 în cauza T-533/16, YV și alții/Comisia	14
2022/C 441/20	Cauza C-570/22 P: Recurs introdus la 25 august 2022 de ZA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 iunie 2022 în cauza T-545/16, YY și ZA/Curtea de Justiție a Uniunii Europene	14
2022/C 441/21	Cauza C-575/22 P: Recurs introdus la 29 august 2022 de Hochmann Marketing GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea) din 29 iunie 2022 în cauza T-337/20, Hochmann Marketing GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	15

2022/C 441/22	Cauza C-578/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la 1 septembrie 2022 – flightright GmbH/TAP Portugal	15
2022/C 441/23	Cauza C-582/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Köln (Germania) la 2 septembrie 2022 – Die Länderbahn GmbH DLB și alții/ Republica Federală Germania	16
2022/C 441/24	Cauza C-584/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 5 septembrie 2022 – QM/Kiwi Tours GmbH	17
2022/C 441/25	Cauza C-600/22 P: Recurs introdus la 16 septembrie 2022 de Carles Puigdemont i Casamajó și Antoni Comín i Oliveres împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 6 iulie 2022 în cauza T-388/19, Puigdemont i Casamajó și Comín i Oliveres/Parlamentul	17
2022/C 441/26	Cauza C-601/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Tirol (Austria) la 19 septembrie 2022 – Umweltverband WWF Österreich și alții/Tiroler Landesregierung	18
Tribunalul		
2022/C 441/27	Cauza T-525/22: Acțiune introdusă la 19 august 2022 – Sberbank of Russia/Comisia și SRB	20
2022/C 441/28	Cauza T-526/22: Acțiune introdusă la 20 august 2022 – Sberbank of Russia/Comisia și SRB	21
2022/C 441/29	Cauza T-527/22: Acțiune introdusă la 22 august 2022 – Sberbank of Russia/SRB	22
2022/C 441/30	Cauza T-591/22: Acțiune introdusă la 23 septembrie 2022 – Polaroid IP/EUIPO – Klimeck (Reprezentarea unui pătrat într-un dreptunghi)	22
2022/C 441/31	Cauza T-597/22: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2022 – Sophienwald/EUIPO – Zalto Glas (Sw Sophienwald)	23
2022/C 441/32	Cauza T-601/22: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2022 – Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media/EUIPO – Optiva Canada (OPTIVA MEDIA)	24
2022/C 441/33	Cauza T-603/22: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2022 – Agus/EUIPO – Alpen Food Group (ROYAL MILK)	24
2022/C 441/34	Cauza T-608/22: Acțiune introdusă la 30 septembrie 2022 – KHG/EUIPO – Dreams (Dreamer)	25
2022/C 441/35	Cauza T-609/22: Acțiune introdusă la 30 septembrie 2022 – Andreas Nienaber/EUIPO – St. Hippolyt Mühle Ebert (BoneKare)	26
2022/C 441/36	Cauza T-610/22: Acțiune introdusă la 30 septembrie 2022 – Nienaber/EUIPO (BoneKare)	26
2022/C 441/37	Cauza T-611/22: Acțiune introdusă la 30 septembrie 2022 – Marico/EUIPO – Regal Impex (SAFFOLA)	27
2022/C 441/38	Cauza T-616/22: Acțiune introdusă la 3 octombrie 2022 – Breville Pty Ltd/EUIPO (Dispozitive de gătit)	28
2022/C 441/39	Cauza T-618/22: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2022 – Amazonen-Werke H. Dreyer/EUIPO (Combinăția culorilor verde și portocaliu)	28
2022/C 441/40	Cauza T-621/22: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2022 – SB/SEAE	29
2022/C 441/41	Cauza T-622/22: Acțiune introdusă la 6 octombrie 2022 – Van Oosterwijck/Comisia	29

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2022/C 441/01)

Ultima publicație

JO C 432, 14.11.2022

Publicații anterioare

JO C 424, 7.11.2022

JO C 418, 31.10.2022

JO C 408, 24.10.2022

JO C 398, 17.10.2022

JO C 389, 10.10.2022

JO C 380, 3.10.2022

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 30 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativā rajona tiesa – Letonia) – „ĒDIENS & KM.LV” PS/Ieslodzījuma vietu pārvalde, Iepirkumu uzraudzības birojs

(Cauza C-592/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Atribuire a contractelor de achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Desfășurarea procedurii – Selecția participanților – Criterii de selecție – Capacitatea tehnică și profesională – Articolul 58 alineatul (4) – Mijloace de probă – Documentul european de achiziție unic – Articolul 59 – Utilizarea capacităților altor entități – Articolul 63 alineatul (1) – Grup de operatori economici – Condiție legată de experiența profesională care trebuie îndeplinită de membrul grupului însărcinat, în caz de atribuire a contractului, cu executarea activităților care necesită această experiență – Condiție neprevăzută de documentele de achiziție – Lipsa incidenței regimului de răspundere solidară în cadrul statutului de societate în nume colectiv)

(2022/C 441/02)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administrativā rajona tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „ĒDIENS & KM.LV” PS

Pârâte: Ieslodzījuma vietu pārvalde, Iepirkumu uzraudzības birojs

Dispozitivul

Articolul 63 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE coroborat cu articolul 59 din aceasta

trebuie interpretat în sensul că,

atunci când s-a stabilit că, în caz de atribuire a unui contract de achiziții publice de servicii unui grup de operatori economici, executarea activităților pentru care este necesară o experiență va fi încredințată unui singur membru al grupului, grupul ofertant se poate prevala, pentru a demonstra că îndeplinește o condiție legată de experiență impusă de autoritatea contractantă în conformitate cu articolul 58 alineatul (4) din această directivă, numai de experiența membrului menționat al acestui grup, chiar dacă documentele de achiziție nu prevăd în mod expres că membrii unui grup de operatori economici trebuie să îndeplinească în mod individual această condiție.

⁽¹⁾ Data depunerii: 22.9.2021.

Recurs introdus la 3 februarie 2022 de CX împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 noiembrie 2021 în cauza T-743/16, CX/Comisia

(Cauza C-71/22 P)

(2022/C 441/03)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: CX (reprezentant): É. Boigelot, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 29 septembrie 2022, Curtea (Camera a șaptea) a respins recursul în parte ca vădit inadmisibil și în parte ca vădit nefondat și a obligat recurentul la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 28 februarie 2022 de FT și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 decembrie 2021 în cauza T-224/20, FT și alții/Comisia

(Cauza C-168/22 P)

(2022/C 441/04)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: FT și alții (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia

Prin Ordonanța din 5 octombrie 2022, Curtea (Camera a șaptea) a respins recursul ca fiind vădit inadmisibil și a obligat recurenții să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 28 februarie 2022 de FJ și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 decembrie 2021 în cauza T-225/20, FJ și alții/SEAE

(Cauza C-170/22 P)

(2022/C 441/05)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: FJ și alții (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Serviciul European de Acțiune Externă

Prin ordonanța din 5 octombrie 2022, Curtea (Camera a șaptea) a respins recursul ca vădit inadmisibil și a obligat recurenții la plata cheltuielilor de judecată.

Recurs introdus la 2 martie 2022 de FJ și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 decembrie 2021 în cauza T-619/20, FJ și alții/SEAE

(Cauza C-171/22 P)

(2022/C 441/06)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: FJ și alții (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Serviciul European de Acțiune Externă

Prin Ordonanța din 5 octombrie 2022, Curtea (Camera a șaptea) a respins recursul ca fiind vădit inadmisibil și a obligat recurenții să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 2 martie 2022 de FJ și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 decembrie 2021 în cauza T-618/20, FJ și alții/Comisia

(Cauza C-172/22 P)

(2022/C 441/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: FJ și alții (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin ordonanța din 5 octombrie 2022, Curtea (Camera a șaptea) a respins recursul ca vădit inadmisibil și a obligat recurenții la plata cheltuielilor de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la 29 iulie 2022 – AQ/trendtours Touristik GmbH

(Cauza C-511/22)

(2022/C 441/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Reclamant: AQ

Pârâtă: trendtours Touristik GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 12 alineatul (2) prima teză din Directiva (UE) 2015/2302⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (denumită în continuare „Directiva privind pachetele de servicii de călătorie”) trebuie interpretat în sensul că prevede un drept de renunțare suplimentar față de articolul 12 alineatul (1) din această directivă, ale cărui efecte juridice se produc numai în cazul în care călătorul face referire la aceasta în cadrul declarației sale de renunțare?
- 2) Articolul 12 alineatul (2) din Directiva privind pachetele de servicii de călătorie trebuie interpretat în sensul că o obligație de plată a unui comision de reziliere nu este eliminată atunci când, în declarația sa de renunțare la contractul privind pachetul de servicii de călătorie, călătorul nu indică niciun motiv sau indică un motiv care nu este legat de nicio circumstanță inevitabilă și extraordinară?

⁽¹⁾ JO 2015, L 326, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la 9 august 2022 – PA/trendtours Touristik GmbH

(Cauza C-529/22)

(2022/C 441/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Apelant-reclamant: PA

Intimată-pârâtă: trendtours Touristik GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 12 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2302⁽¹⁾ din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE și de abrogare a Directivei 90/314/CEE (denumită în continuare „Directiva privind pachetele de servicii de călătorie”) trebuie interpretat în sensul că această dispoziție prevede un alt drept de reziliere, pe lângă cel de la articolul 12 alineatul (1) din această directivă, ale cărui consecințe juridice se aplică numai în cazul în care, în declarația sa de reziliere, călătorul invocă circumstanțe inevitabile și extraordinare care se produc la locul de destinație sau în vecinătatea imediată a acestuia și care afectează în mod semnificativ executarea pachetului sau transportul pasagerilor la destinație?
- 2) Articolul 12 alineatul (2) din Directiva privind pachetele de servicii de călătorie trebuie interpretat în sensul că obligația de plată a unui comision de reziliere nu încetează să se aplice atunci când călătorul nu menționează niciun motiv cu ocazia rezilierii și își justifică rezilierea numai ulterior, invocând, la momentul rezilierii, în cadrul unei previziuni, sau la momentul călătoriei circumstanțe inevitabile și extraordinare care se produc la locul de destinație sau în vecinătatea imediată a acestuia și care afectează în mod semnificativ executarea pachetului sau transportul pasagerilor la destinație?

⁽¹⁾ JO 2015, L 326, p. 1.

Recurs introdus la 11 august 2022 de Araceli García Fernández și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 1 iunie 2022 în cauza T-523/17, Eleveté Invest Group și alții/Comisia și SRB

(Cauza C-541/22 P)

(2022/C 441/10)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurenți: Araceli García Fernández, Faustino González Parra, Fernando Luis Treviño de Las Cuevas, Juan Antonio Galán Alcázar, Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera, Macon, SA, Marta Espejel García, Memphis Investments Ltd, Pedro Alcántara de la Herrán Matorras, Pedro José de Jesús Benito Trebbau López, Pedro Regalado Cuadrado Martínez, María Rosario Mari Juan Domingo (reprezențanți: B.M. Cremades Román, J. López Useros, S. Cajal Martín și P. Marrodán Lázaro, avocați)

Celelalte părți din procedură: Eleveté Invest Group, SL, Antonio Bail Cajal, Carlos Sobrini Marín, Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL, Juan José Homs Tapias, Anna María Torras Giro, Marbore 2000, SL, Tristán González del Valle, Comisia Europeană, Comitetul unic de rezoluție (SRB), Regatul Spaniei, Banco Santander, SA

Concluziile recurenților

Recurenții solicită Curții:

- (i) să ia act de depunerea recursului și a actelor care îl însoțesc, precum și de susținerile invocate în acesta;

- (ii) în conformitate cu articolul 256 TFUE, cu articolul 61 din Statut și cu articolul 170 din Regulamentul de procedură al Curții, să pronunțe o hotărâre în sensul următor:
- (a) să declare anularea în întregime a hotărârii Tribunalului și, în subsidiar, anularea în parte, în termenii dezvoltăți în capitolele III și IV din recurs;
 - (b) să pronunțe o hotărâre în termenii punctului 219 din cererea introductivă;
 - (c) să oblige SRB și Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului;
 - (d) să oblige SRB și Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri;
 - (e) să dispună ca toate sumele datorate recurenților să fie purtătoare de dobânzi compensatorii de la data de 23 mai 2017 (sau, în subsidiar, de la 7 iunie 2017) până la data hotărârii și, de asemenea, de dobânzi de întârziere de la data hotărârii, cu excepția costurilor derivate din prezenta procedură, care vor fi purtătoare de dobânzi de întârziere abia de la data hotărârii; și
 - (f) să acorde recurenților orice măsură suplimentară reparatorie pe care o consideră adecvată în drept.

Motivele și principalele argumente

Recurenții atacă toate temeiurile juridice și dispozitivul hotărârii Tribunalului, întrucât este afectată, printre altele, de mai multe erori în aplicarea și în interpretarea dreptului Uniunii, de o motivare insuficientă și contradictorie, de erori în calificarea faptelor și în privința consecințelor juridice care decurg din acestea, precum și erori în aprecierea probelor.

În acest sens, recurenții invocă patru motive în susținerea concluziilor lor.

Prin intermediul **primului motiv**, recurenții consideră că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție („**RMUR**”).

În prima parte a primului motiv de recurs se invocă interpretarea și aplicarea eronată a articolului 18 alineatul (1) litera (a) din RMUR în ceea ce privește necesitatea asistenței sub formă de lichidități, îndeplinirea obligațiilor de confidențialitate și interpretarea principiului bunei administrări. În a doua parte a primului motiv de recurs, recurenții invocă insuficiența raționamentului și interpretarea eronată a articolului 18 alineatul (1) litera (b) din RMUR. În acest sens, ei susțin că Banco Popular Español (denumită în continuare „BPE”) nu era în insolvență și că SRB dispunea de alternative care să afecteze mai puțin. În a treia parte a primului motiv de recurs, recurenții susțin că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat articolul 18 alineatul (1) litera (c) din RMUR.

În ceea ce privește al **doilea motiv**, recurenții consideră că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat articolul 20 din RMUR. În acest sens, recurenții invocă erori de interpretare și de aplicare a articolului 20 alineatele (1), (5), (7), (9), (10) și (11) din RMUR. De asemenea, în a cincea parte a celui de al doilea motiv de recurs, recurenții susțin că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat dreptul de acces la dosarul procedurii de expropriere, raționamentul său fiind contrar prevederilor Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ale Protocolului adițional la Carta europeană a drepturilor omului. În a șasea parte a celui de al doilea motiv de recurs, recurenții invocă eroarea de drept în aprecierea obligației de motivare.

Al **treilea motiv** se întemeiază pe cererea de despăgubire legată de anularea deciziei atacate, cu confirmarea efectelor.

În ceea ce privește al **patrulea motiv**, recurenții consideră că Tribunalul interpretează și aplică în mod eronat RMUR în ceea ce privește cererea de despăgubire în temeiul răspunderii extracontractuale independent de cererea de anulare. În prima parte a celui de al patrulea motiv de recurs se analizează modul în care Tribunalul a săvârșit o eroare vădită în interpretarea și aplicarea considerentului (116) și a articolelor 88 și 91 din RMUR și a articolului 339 TFUE cu un standard de protecție mult mai scăzut decât cel stabilit de Uniune în materie de rezoluție bancară. În același timp, se invocă interpretarea și aplicarea eronată a RMUR, cu încălcarea obligației de diligență. În sfârșit, în partea a doua a celui de al patrulea motiv de recurs, se invocă interpretarea și aplicarea eronată a articolului 20 alineatul (15) și a articolului 20 alineatul (16) din RMUR, precum și lipsa unui răspuns motivat.

(¹) JO 2014, L 225, p. 1.

**Recurs introdus la 16 august 2022 de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord împotriva
Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 8 iunie 2022 în cauzele conexe T-363/19 și
T-456/19, Regatul Unit și ITV/Comisia**

(Cauza C-555/22 P)

(2022/C 441/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentant: L. Baxter, agent, P. Baker, QC, și T. Johnston, barrister)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, ITV plc, LSEGH (Luxemburg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea în totalitate a hotărârii atacate și admiterea concluziilor prezentate de Regatul Unit în fața Tribunalului;
- cu titlu subsidiar, anularea în totalitate a hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe definitiv și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs și procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, recurentul invocă cinci motive:

În primul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept și/sau ar fi încălcat dreptul Uniunii prin faptul că ar fi denaturat faptele subiacente și le-ar fi calificat greșit în drept atunci când a concluzionat că sistemul de referință este legislația britanică cu privire la SSC (societăți străine controlate).

În al doilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că legislația Regatului Unit cu privire la SSC presupune un avantaj. Această eroare de drept ar rezulta din denaturări și din calificări greșite ale faptelor în ceea ce privește rolul funcțiilor de conducere semnificative (denumite în continuare „FCS”) în legislația Regatului Unit cu privire la SSC și a raportului dintre capitolele 5 și 9.

În al treilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept în aprecierea obiectivului și a selectivității legislației Regatului Unit cu privire la SSC. Hotărârea atacată conține denaturări și/sau erori vădite de înțelegere în ceea ce privește rolul FCS în legislația Regatului Unit cu privire la SSC și interacțiunea dintre capitolele 5 și 9 din aceasta. De asemenea, el nu a reținut sau abordat elemente esențiale ale memoriului Regatului Unit, cu încălcarea obligației de motivare.

În al patrulea rând, Tribunalul ar fi omis să răspundă la argumentul Regatului Unit potrivit căruia distincția operată în decizia Comisiei ⁽¹⁾ între FCS din Regatul Unit și capitalul care are legătură cu Regatul Unit este irațională, cu încălcarea obligației de motivare. În plus, Tribunalul a respins justificarea fezabilității administrative pentru două motive legate de pretinsa lipsă a elementelor de probă care i-au fost prezentate; niciunul dintre acestea nu ar fi relevant și ambele ar implica o denaturare vădită a faptelor prezentate ca elemente de probă în fața Tribunalului.

În al cincilea rând, raționamentul Tribunalului ar conține o eroare vădită de drept în ceea ce privește cerința libertății de stabilire și sensul Hotărârii din 12 septembrie 2006, Cadbury Schweppes și Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU: C:2006:544, denumită în continuare „Hotărârea Cadbury Schweppes”), ceea ce ar constitui o nerespectare a acestei cauze. Concluzia Tribunalului cu privire la acest aspect evidențiază mai multe erori. În primul rând, aceasta s-ar întemeia pe o înțelegere eronată a rolului FCS în legislația Regatului Unit cu privire la SSC. În al doilea rând, Tribunalul pare să fi presupus că Regatul Unit a adoptat un sistem pur teritorial. În al treilea rând, această parte a hotărârii atacate nu conține și nici nu se referă la argumentele substanțiale prezentate de Regatul Unit în ceea ce privește impactul jurisprudenței Cadbury Schweppes asupra concepției legislației sale referitoare la SSC.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2019/1352 a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC (JO 2019, L 216, p. 1).

Recurs introdus la 17 august 2022 de ITV plc împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 8 iunie 2022 în cauzele conexe T-363/19 și T-456/19, Regatul Unit și ITV/Comisia

(Cauza C-556/22 P)

(2022/C 441/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ITV plc (reprezentați: J. Lesar, solicitor, și K. Beal, QC)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- admiterea acțiunii;
- anularea punctelor 2 și 4 din dispozitivul hotărârii atacate;
- anularea Deciziei (UE) 2019/1352 a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC ⁽¹⁾ și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Curții și a Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

În primul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept și/sau o eroare vădită de apreciere prin faptul că a concluzionat că Comisia nu a săvârșit nicio eroare în ceea ce privește alegerea sistemului de referință pentru analiza încălcării sau a neîncălcării dispozițiilor în materie de ajutoare de stat prevăzute la articolele 107 și 108 TFUE.

În al doilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept și/sau o eroare vădită de apreciere prin faptul că a concluzionat că exonerările în discuție operau ca o derogare de la un sistem general de impozitare constituit din normele în materie de SSC (societăți străine controlate) și, prin urmare, ar fi conferit un avantaj selectiv doar unei părți din societățile contribuabile care se aflau de altfel într-o situație comparabilă.

În al treilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept și/sau o eroare vădită de apreciere prin faptul că a concluzionat că exonerările, în cazul în care ar conferi un avantaj selectiv (*quod non*), nu ar putea fi justificate în temeiul unor motive de fezabilitate administrativă.

În al patrulea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a analizat și aplicat corect Hotărârea din 12 septembrie 2006, Cadbury Schweppes și Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544), cu ocazia examinării cadrului de referință, a avantajului selectiv sau cu ocazia examinării aspectului dacă exonerările (sau una dintre acestea) ar putea sau nu ar putea fi justificate pentru protejarea libertății de stabilire în temeiul articolului 49 TFUE. În plus sau în subsidiar, Tribunalul nu și-ar fi motivat suficient concluziile cu privire la acest aspect.

(¹) JO 2019, L 216, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 19 august 2022 – Autorità di
Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/Fallimento Esperia SpA, Gestore dei Servizi
Energetici SpA – GSE**

(Cauza C-558/22)

(2022/C 441/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Intimate: Fallimento Esperia SpA, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Întrebarea preliminară

- Articolul 18 TFUE, în măsura în care interzice orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate în domeniul de aplicare al tratatelor,
- articolele 28 și 30 TFUE, în măsura în care prevăd eliminarea taxelor vamale la import și a măsurilor cu efect echivalent,
- articolul 110 TFUE, în măsura în care interzice aplicarea unor impozite la import mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare,
- articolul 34 TFUE, în măsura în care interzice adoptarea unor măsuri cu efect echivalent unor restricții cantitative la import,
- articolele 107 și 108 TFUE, în măsura în care interzic punerea în aplicare a unei măsuri de ajutor de stat care nu a fost notificată Comisiei și care este incompatibilă cu piața internă, și
- Directiva 2009/28/CE (¹), în măsura în care urmărește promovarea comerțului intracomunitar cu energie electrică verde, favorizând totodată promovarea capacităților de producție ale fiecărui stat membru,

se opun unei reglementări naționale precum cea descrisă mai sus, care impune importatorilor de energie electrică verde o sarcină pecuniară care nu se aplică producătorilor naționali ai aceluiași produs?

(¹) Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO 2009, L 140, p. 16).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione tributaria regionale per il Friuli Venezia Giulia (Italia) la 23 august 2022 – Ferriere Nord SpA și alții/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Agenzia delle entrate – Riscossione

(Cauza C-560/22)

(2022/C 441/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria regionale per il Friuli Venezia Giulia (Comisia Fiscală Regională din Friuli-Veneția Giulia)

Părțile din procedura principală

Apelante: Ferriere Nord SpA, SIAT – Società Italiana Acciai Trafilati SpA, Acciaierie di Verona SpA

Intimate: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Agenzia delle entrate – Riscossione

Întrebările preliminare

Articolul 5-bis din Decretul-lege nr. 1 din 24 ianuarie 2012 (astfel cum a fost modificat prin Legea de aprobare nr. 27 din 24 martie 2012) – care a adăugat alineatele 7-ter și 7-quater la articolul 10 din Legea 287/1990 –, potrivit căruia activitatea instituțională a Autorità garante della concorrenza e del mercato (Autoritatea de Supraveghere a Concurenței și a Pieței) este finanțată exclusiv printr-o „contribuție” impusă numai societăților de capital (italiene sau străine în ipoteza în care acestea au în Italia sedii secundare cu reprezentanță permanentă care fac obiectul obligației de înscriere în registrul comerțului) cu venituri totale mai mari de 50 de milioane de euro și care, așadar, nu afectează într-o măsură echitabilă și proporțională toate întreprinderile care operează pe piață, care beneficiază (pe lângă consumatori) de activitatea autorității menționate, trebuie să facă obiectul unei fi interpretări conforme cu dreptul Uniunii, în special cu:

- articolul 4 alineatul (3) TUE (principiul cooperării loiale);
- principiile care stau la baza pieței interne (inclusiv dreptul de stabilire și libera circulație a capitalurilor);
- articolele 101, 102 și 103 TFUE;
- Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (¹) (în prezent, articolele 101 și 102 TFUE);
- Directiva (UE) 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne (²) [în special considerentele (1), (6), (8), (17) și (26), articolul 1 alineatul (1), articolul 2 punctul 10 și articolul 5 alineatul (1)],

interpretat în lumina articolului 17 alineatul (1) (dreptul de proprietate), a articolului 20 (egalitatea în fața legii), a articolului 21 alineatul (1) (egalitatea de tratament) și a articolului 52 alineatul (1) (principiul proporționalității) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

și, prin urmare, trebuie interpretat în sensul că reglementarea națională prevăzută la articolul 5-bis din Decretul-lege nr. 1 din 24 ianuarie 2012 (astfel cum a fost modificat prin Legea de aprobare nr. 27 din 24 martie 2012) – care a adăugat alineatele 7-ter și 7-quater la articolul 10 din Legea 287/1990 – este contrară dreptului Uniunii, așa cum s-a arătat mai sus?

(¹) JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

(²) JO 2019, L 11, p. 3.

Recurs introdus la 25 august 2022 de LSEGH (Luxembourg) Ltd și London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 8 iunie 2022 în cauzele conexe T-363/19 și T-456/19, Regatul Unit și ITV/Comisia

(Cauza C-564/22 P)

(2022/C 441/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: LSEGH (Luxembourg) Ltd și London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (reprezențanți: A. von Bonin, Rechtsanwalt, O. W. Brouwer și A. Pliego Selie, advocaten)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, ITV plc

Concluziile recurente

Recurentele solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- pronunțarea unei hotărâri definitive și anularea Deciziei (UE) 2019/1352 a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC (¹) (denumită în continuare „decizia atacată”);
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu hotărârea Curții și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și a celor aferente procedurii în fața Tribunalului, inclusiv a celor efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă cinci motive:

În primul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin denaturarea dreptului național și prin neluarea în considerare a unor elemente de probă atunci când a identificat sistemul de referință ca fiind normele din Regatul Unit în materie de SSC (societăți străine controlate) în cadrul părții 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 (denumită în continuare „TIOPA”)], iar nu sistemul Regatului Unit de impozitare a societăților din care acestea fac indisociabil parte.

În al doilea rând, chiar presupunând că sistemul de referință ar fi normele din Regatul Unit în materie de SSC, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește identificarea obiectivului sistemului de referință și, în consecință, ar fi săvârșit o eroare prin faptul că a identificat dispozițiile capitolului 5 din normele în materie de SSC din Regatul Unit ca stabilind impozitarea „normală” a profitului necomercial, astfel încât „exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor”, care figurează în capitolul 9 din partea 9A din TIOPA, ar conferi un „avantaj”.

În al treilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept în legătură cu constatarea unui avantaj selectiv. În special, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat în mod eronat că operatorii economici, care puteau beneficia de „exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor” prevăzută în capitolul 9 din partea 9A din TIOPA, se aflau într-o situație de drept și de fapt comparabilă cu cea a societăților, ceea ce nu este cazul.

În al patrulea rând, Tribunalul ar fi încălcat articolul 263 TFUE și articolul 296 TFUE întrucât nu ar fi examinat motivele invocate și și-ar fi încălcat obligația de motivare deoarece ar fi substituit motivarea Comisiei din decizia în litigiu cu propria motivare.

În al cincilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că „exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor” care figurează în capitolul 9 din partea 9A din TIOPA nu este justificată de natura sau de structura globală a sistemului de referință.

(¹) JO 2019, L 216, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 26 august 2022 – Verein für Konsumenteninformation/Sofatutor GmbH

(Cauza C-565/22)

(2022/C 441/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verein für Konsumenteninformation

Pârâtă: Sofatutor GmbH

Întrebarea preliminară

Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2011/83/UE (¹) trebuie interpretat în sensul că, în cazul unei „prelungiri automate” [articolul 6 alineatul (1) litera (o) din directivă] a unui contract la distanță, consumatorul beneficiază din nou de un drept de retragere?

(¹) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 304, p. 64).

Recurs introdus la 25 august 2022 de Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 iunie 2022 în cauza T-531/16, Dumitrescu și Schwarz/Comisia

(Cauza C-567/22 P)

(2022/C 441/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz (reprezenți: L. Levi, J.-N. Louis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurenții solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 15 iunie 2022 în cauza T-531/16, Dumitrescu și Schwarz/Comisia;

- examinarea pe fond a prezentei cauze, în urma căreia Curtea de Justiție să constate că acțiunea în primă instanță a recurenților este întemeiată;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente judecății în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului lor, recurenții invocă trei motive.

Primul motiv este întemeiat pe o pretinsă încălcare a articolului 45 TFUE, pe încălcarea de către Tribunal a obligației sale de motivare, pe o eroare de calificare juridică și pe denaturarea dosarului.

Al doilea motiv invocă încălcarea finalității articolului 8 din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene, încălcarea principiului general al dreptului funcționarului de a menține relații personale cu locul intereselor sale principale, încălcarea articolelor 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale și denaturarea dosarului.

Al treilea motiv susține o încălcare a principiului egalității de tratament.

Recurs introdus la 25 august 2022 de YT, YU împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 iunie 2022 în cauza T-532/16, YT și YU/Comisia

(Cauza C-568/22 P)

(2022/C 441/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: YT, YU (reprezentanți): L. Levi, J.-N. Louis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurentele solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 15 iunie 2022 în cauza T-532/16, YT și YU/Comisia;
- examinarea pe fond a prezentei cauze, în urma căreia Curtea de Justiție să constate că acțiunea în primă instanță a recurentelor este întemeiată;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente judecății în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului lor, recurentele invocă două motive.

Primul motiv este întemeiat pe o pretinsă încălcare a articolului 45 TFUE, pe încălcarea de către Tribunal a obligației sale de motivare, pe o eroare de calificare juridică și pe denaturarea dosarului.

Al doilea motiv invocă încălcarea finalității articolului 8 din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene și încălcarea principiului general al proporționalității.

Recurs introdus la 25 august 2022 de YV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 iunie 2022 în cauza T-533/16, YV și alții/Comisia

(Cauza C-569/22 P)

(2022/C 441/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: YV (reprezentanți: L. Levi, J.-N. Louis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, YW, YZ, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 15 iunie 2022 în cauza T-533/16, YV și alții/Comisia;
- soluționarea prezentei cauze, solicitându-se Curții de Justiție să declare întemeiată acțiunea în primă instanță formulată de recurent;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente ambelor proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă două motive:

Primul motiv se întemeiază pe o pretinsă încălcare a articolului 45 TFUE, pe încălcarea de către Tribunal a obligației sale de motivare, pe o eroare de calificare juridică și pe denaturarea dosarului.

Al doilea motiv invocă o încălcare a finalității articolului 8 din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene și încălcarea principiului general al proporționalității.

Recurs introdus la 25 august 2022 de ZA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 iunie 2022 în cauza T-545/16, YY și ZA/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza C-570/22 P)

(2022/C 441/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: ZA (reprezentanți: L. Levi, J.-N. Louis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene, YY, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 15 iunie 2022 în cauza T-545/16, YY și ZA/Curtea de Justiție;
- evocarea prezentei cauze care determină Curtea de Justiție să considere întemeiată acțiunea în primă instanță a recurentului;

— obligarea intimătei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurentul invocă două motive:

Primul motiv este întemeiat pe o pretinsă încălcare a articolului 45 TFUE, pe încălcarea de către Tribunal a obligației sale de motivare, pe o eroare de calificare juridică și pe denaturarea dosarului;

Al doilea motiv invocă încălcarea finalității articolului 8 din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene și încălcarea principiului general al proporționalității.

**Recurs introdus la 29 august 2022 de Hochmann Marketing GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a zecea) din 29 iunie 2022 în cauza T-337/20, Hochmann Marketing GmbH/Oficiul Uniunii
Europene pentru Proprietate Intelectuală**

(Cauza C-575/22 P)

(2022/C 441/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Hochmann Marketing GmbH (reprezentant: J. Jennings, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 10 octombrie 2022, vicepreședintele Curții de Justiție a Uniunii Europene a respins recursul ca inadmisibil și a dispus ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la
1 septembrie 2022 – flightright GmbH/TAP Portugal**

(Cauza C-578/22)

(2022/C 441/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Reclamantă și recurentă: flightright GmbH

Pârâtă și intimată: TAP Portugal

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (3) coroborat cu articolul 2 litera (j) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ coroborate cu articolul 3 alineatul (2) din regulamentul menționat trebuie interpretate în sensul că pasagerul trebuie să se prezinte întotdeauna pentru înregistrare, în condițiile stipulate și la ora indicată în prealabil de către operatorul de transport aerian, tour operator sau un agent de voiaj autorizat sau, în cazul în care ora nu este indicată, nu mai târziu de 45 de minute înaintea orei de plecare publicate și trebuie să se prezinte, de asemenea, pentru îmbarcare în sensul articolului 2 litera (j) din Regulamentul nr. 261/2004, în condițiile menționate la articolul 3 alineatul (2) din acest regulament?

2) În cazul în care Curtea răspunde negativ la prima întrebare:

Articolul 4 alineatul (3) coroborat cu articolul 2 litera (j) din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretat în sensul că refuzul îmbarcării împotriva voinței pasagerului poate fi adus la cunoștință pasagerului, cu efect în detrimentul operatorului efectiv de transport aerian, și de către operatorul contractual de transport aerian care a încheiat cu operatorul efectiv de transport aerian un acord de partajare a codurilor cu privire la zborul respectiv?

(¹) Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Köln (Germania) la 2 septembrie 2022 – Die Länderbahn GmbH DLB și alții/ Republica Federală Germania

(Cauza C-582/22)

(2022/C 441/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamante: Die Länderbahn GmbH DLB, Prignitzer Eisenbahn GmbH, Ostdeutsche Eisenbahn, Ostseeland Verkehrs GmbH

Pârâtă: Republica Federală Germania

Intervenientă: DB Netz AG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 56 alineatele (1), (6) și (9) din Directiva 2012/34/UE (¹) trebuie interpretat în sensul că un regim tarifar poate face obiectul unei căi de atac chiar dacă perioada de valabilitate a tarifului care trebuie reexaminat a expirat deja (cale de atac împotriva unui așa-numit „tarif vechi“)?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: articolul 56 alineatele (1), (6) și (9) din Directiva 2012/34/UE trebuie interpretat în sensul că organismul de reglementare poate, în cazul unui control *ex post* al vechilor tarife, să le declare nevalide cu efect *ex tunc*?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima și la a doua întrebare: interpretarea articolului 56 alineatele (1), (6) și (9) din Directiva 2012/34/UE permite o dispoziție națională care exclude posibilitatea unui control *ex post* al vechilor tarife cu efect *ex tunc*?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima și la a doua întrebare: articolul 56 alineatul (9) din Directiva 2012/34/UE trebuie interpretat în sensul că măsurile de remediere ale organismului de reglementare competent, prevăzute de această dispoziție, în ceea ce privește consecințele juridice, permit, în principiu, să se dispună inclusiv rambursarea de către administratorul infrastructurii a tarifelor percepute în mod nelegal, deși drepturile de rambursare între întreprinderea feroviară și administratorul infrastructurii pot fi revendicate pe cale civilă?

- 5) În cazul unui răspuns negativ la prima sau la a doua întrebare: în acest caz, dreptul de a exercita o cale de atac împotriva vechilor tarife decurge, în orice caz, din articolul 47 primul paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și din articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) atunci când, în lipsa unei decizii a organismului de control privind calea de atac, potrivit jurisprudenței Curții în cauza C-489/15 ⁽²⁾, rambursarea vechilor tarife nelegale în temeiul dispozițiilor de drept civil național este exclusă?

(1) Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind crearea unui spațiu feroviar unic european (reformare) (JO 2012, L 343, p. 32).

(2) EU:C:2017:834, CTL Logistics.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 5 septembrie 2022 –
QM/Kiwi Tours GmbH**

(Cauza C-584/22)

(2022/C 441/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurent-reclamant: QM

Intimată-pârâtă: Kiwi Tours GmbH

Întrebările preliminare

Articolul 12 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2302 ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat

- 1) în sensul că, pentru aprecierea caracterului justificat al rezilierii, sunt relevante numai circumstanțele inevitabile și extraordinare care s-au produs deja la momentul rezilierii
- 2) sau în sensul că trebuie să fie avute în vedere și circumstanțele inevitabile și extraordinare care se produc efectiv după reziliere, dar înaintea începerii programate a călătoriei?

(1) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO 2015, L 326, p. 1).

**Recurs introdus la 16 septembrie 2022 de Carles Puigdemont i Casamajó și Antoni Comín i Oliveres
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 6 iulie 2022 în cauza T-388/19,
Puigdemont i Casamajó și Comín i Oliveres/Parlamentul**

(Cauza C-600/22 P)

(2022/C 441/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Carles Puigdemont i Casamajó și Antoni Comín i Oliveres (reprezențanți: P. Bekaert, S. Bekaert, avocatul, și G. Boye, abogado)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European, Regatul Spaniei

Concluziile

Recurenții solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal sau, cu titlu subsidiar, anularea deciziilor în litigiu; și
- obligarea Parlamentului și a Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată sau, cu titlu subsidiar, soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenții invocă patru motive.

Mai întâi, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a încălcat articolul 263 TFUE și, prin urmare, articolul 47 din cartă, întrucât a concluzionat că faptul că recurenților nu li s-a permis de către Parlament să își preia atribuțiile, să își exercite mandatul și să participe la lucrările Parlamentului începând cu 2 iulie 2019 nu era rezultatul refuzului Parlamentului de a le recunoaște recurenților calitatea de membri ai Parlamentului European, astfel cum rezultă din Instrucțiunile din 29 mai 2019 și din scrisoarea din 27 iunie 2019, și că, așadar, deciziile în litigiu nu au determinat o schimbare în situația juridică a recurenților.

În temeiul articolului 12 din Actul din 1976 ⁽¹⁾, revine Parlamentului sarcina de a soluționa diferendele care pot lua naștere din dispozițiile actului respectiv, articolul 1 alineatul (3) fiind o dispoziție esențială a acestuia. Hotărârea Italia și Donnici/Parlamentul ⁽²⁾ a interpretat în mod incorect repartizarea competențelor între autoritățile naționale și Parlament prevăzută la articolul 12 din Actul din 1976 în ceea ce privește competențele conferite Parlamentului. Recurenții ar fi putut în orice caz să participe la lucrările Parlamentului în așteptarea deciziei privind litigiul cu care au sesizat Parlamentului și, prin urmare, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în hotărârea atacată întrucât a decis că deciziile în litigiu nu ar aduce o schimbare în situația recurenților.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a concluzionat că decizia de a nu lua inițiativa să susțină privilegiile și imunitățile în temeiul articolului 8 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European nu constituie un act atacabil.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a afirmat că recurenții nu au solicitat Parlamentului să le apere privilegiile și imunitățile în temeiul articolelor 7 și 9 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

⁽¹⁾ Actul privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct (JO 1976, L 278, p. 5), anexat la Decizia 76/787/CECA, CEE, Euratom a Consiliului din 20 septembrie 1976 (JO 1976, L 278, p. 1), astfel cum a fost modificată prin Decizia 2002/772/CE, Euratom a Consiliului din 25 iunie 2002 și din 23 septembrie 2002 (JO 2002, L 283, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3).

⁽²⁾ Hotărârea din 30 aprilie 2009 (C-393/07 și C-9/08, EU:C:2009:275).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Tirol (Austria) la 19 septembrie 2022 – Umweltverband WWF Österreich și alții/Tiroler Landesregierung

(Cauza C-601/22)

(2022/C 441/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Tirol

Părțile din procedura principală

Reclamante: Umweltverband WWF Österreich, ÖKOBÜRO – Allianz der Umweltbewegung, Naturschutzbund Österreich, Umweltdachverband, Wiener Tierschutzverein

Autoritate pârâtă: Tiroler Landesregierung

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 12 din Directiva 92/43/CEE⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2013/17/UE⁽²⁾, coroborat cu anexa IV la această directivă, care prevede că lupul este supus sistemului de protecție riguroasă, dar populații din mai multe state membre sunt exceptate de la acest regim, în timp ce pentru Austria nu s-a prevăzut o derogare corespunzătoare, încalcă „principiul egalității de tratament între statele membre”, consacrat la articolul 4 alineatul (2) TUE?
- 2) Articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2013/17/UE, potrivit căruia o derogare de la sistemul de protecție riguroasă a lupului este permisă numai în cazul în care, printre altele, populațiile din speciile respective rămân într-un „stadiu corespunzător de conservare” în „aria lor de extindere naturală”, în pofida autorizației de derogare, trebuie interpretat în sensul că stadiul de conservare corespunzător trebuie să fie menținut sau restabilit nu în raport cu teritoriul unui stat membru, ci în aria naturală de extindere a unei populații, care poate cuprinde o regiune biogeografică mult mai mare, transfrontalieră?
- 3) Articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/43/CEE, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2013/17/UE, trebuie interpretat în sensul că, pe lângă daunele directe cauzate de un anumit lup, în „daunele grave” trebuie să se includă și prejudiciul „economic” (viitor) indirect, care nu poate fi atribuit unui anumit lup?
- 4) Articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 2013/17/UE, trebuie interpretat în sensul că, având în vedere structurile topografice predominante, de exploatare a pășunilor alpine și de ferme, din landul federal Tirol, „alternativele satisfăcătoare” trebuie să fie examinate numai pe baza fezabilității efective sau și pe baza unor criterii economice?

⁽¹⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109).

⁽²⁾ Directiva 2013/17/EU a Consiliului din 13 mai 2013 de adaptare a anumitor directive în domeniul mediului, având în vedere aderarea Republicii Croația (JO 2013, L 158, p. 193).

TRIBUNALUL

Ațiune introdusă la 19 august 2022 – Sberbank of Russia/Comisia și SRB

(Cauza T-525/22)

(2022/C 441/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sberbank of Russia OAO (Moscova, Rusia) (reprezentanți: D. Rovetta, M. Campa, M. Pirovano, M. Moretto și V. Villante, avocați)

Pârât: Comisia Europeană, Comitetul Unic de Rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei SRB/EES/2022/21 de a lua măsuri de rezoluție în ceea ce privește Sberbank d.d., adoptată la 1 martie 2022 de SRB, precum și anularea primului raport de evaluare redactat de SRB la 27 februarie 2022 și a celui de al doilea raport de evaluare întocmit de SRB la 27 sau la 28 februarie 2022;
- anularea Deciziei (UE) 2022/948 a Comisiei din 1 martie 2022 privind aprobarea schemei de rezoluție pentru Sberbank d.d. (1);
- obligarea SRB și a Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, a articolului 296 TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și pe încălcarea dreptului la o protecție jurisdicțională eficientă și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere săvârșită la analiza tuturor condițiilor privind dispozitivul de rezoluție și pe încălcarea articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 (2), a articolului 39 din Directiva 2014/59/UE (3), precum și a dreptului fundamental de proprietate și a libertății de a desfășura o activitate comercială.

(1) JO 2022, L 164, p. 65.

(2) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

(3) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

Ațiune introdusă la 20 august 2022 – Sberbank of Russia/Comisia și SRB**(Cauza T-526/22)**

(2022/C 441/28)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Sberbank of Russia OAO (Moscova, Rusia) (reprezentanți: D. Rovetta, M. Campa, M. Pirovano, M. Moretto și V. Villante, avocați)

Pârâți: Comisia Europeană și Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei SRB/EES/2022/20 privind adoptarea unei scheme de rezoluție în privința Sberbank d.d., emisă de Comitetul unic de rezoluție la 1 martie 2022, precum și a raportului de evaluare 1 al Comitetului unic de rezoluție din 27 februarie 2022 și a raportului de evaluare 2 emis de Comitetul unic de rezoluție la 27 sau la 28 februarie 2022;
- anularea Deciziei (UE) 2022/947 a Comisiei din 1 martie 2022 privind aprobarea schemei de rezoluție pentru Sberbank banka d.d. ⁽¹⁾;
- obligarea Comitetului unic de rezoluție și a Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, a articolului 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în evaluarea globală a condițiilor referitoare la schema de rezoluție și pe încălcarea articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ⁽²⁾, precum și pe încălcarea articolului 39 din Directiva 2014/59/UE ⁽³⁾, precum și pe încălcarea dreptului fundamental de proprietate și a libertății de a desfășura o activitate comercială.

⁽¹⁾ JO 2022, L 164, p. 63.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

Acțiune introdusă la 22 august 2022 – Sberbank of Russia/SRB**(Cauza T-527/22)**

(2022/C 441/29)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Sberbank of Russia OAO (Moscova, Rusia) (reprezentați: D. Rovetta, M. Campa, M. Pirovano, M. Moretto și V. Villante, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (SRB/EES/2022/19) privind evaluarea condițiilor de declanșare a rezoluției cu privire la Sberbank Europe AG adoptate de Comitetul unic de rezoluție la 1 martie 2022, împreună cu Raportul de evaluare 1, emis de Comitetul unic de rezoluție la 27 februarie 2022;
- obligarea Comitetului unic de rezoluție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, a articolului 296 TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale, precum și încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în evaluarea de ansamblu a condițiilor referitoare la schema de rezoluție și pe încălcarea articolelor 6, 14 și 18 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014⁽¹⁾, precum și pe încălcarea dreptului fundamental la proprietate și a libertății de a desfășura o activitate comercială.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014 L 225, p. 1).

Acțiune introdusă la 23 septembrie 2022 – Polaroid IP/EUIPO – Klimeck (Reprezentarea unui pătrat într-un dreptunghi)**(Cauza T-591/22)**

(2022/C 441/30)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Polaroid IP BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: G. Vos, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Thomas Klimeck (Kevelaer, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă (Reprezentarea unui pătrat într-un dreptunghi) – cererea de nr. 16 217 267

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 30 iunie 2022 în cauza R 1646/2021-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la divizia de anulare;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură și obligarea Klimeck la plata cheltuielilor de judecată efectuate la divizia de anulare și la camera de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 26 septembrie 2022 – Sophienwald/EUIPO – Zalto Glas (Sw Sophienwald)

(Cauza T-597/22)

(2022/C 441/31)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Sophienwald AG (Vaduz, Liechtenstein) (reprezentant: J. Hellenbrand, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zalto Glas GmbH (Gmünd, Austria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă Sw Sophienwald – marca Uniunii Europene nr. 13 448 981

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 25 iulie 2022 în cauza R 2113/2021-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea principiului interzicerii arbitrariului.

**Acțiune introdusă la 26 septembrie 2022 – Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media/EUIPO –
Optiva Canada (OPTIVA MEDIA)**

(Cauza T-601/22)

(2022/C 441/32)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media SL (Madrid, Spania) (reprezentant: C. Rivadulla Oliva, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Optiva Canada Inc. (Mississauga, Ontario, Canada))

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă OPTIVA MEDIA (pretenții privind culorile „verde” și „negru”) – cererea de înregistrare nr. 10 939 767

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 13 iulie 2022 în cauzele conexe R 1533/2021-5 și R 1740/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate.

Motivul invocat

- încălcarea articolelor 18 și 58-64 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2022 – Agus/EUIPO – Alpen Food Group (ROYAL MILK)

(Cauza T-603/22)

(2022/C 441/33)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Agus sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentantă: B. Wojtkowska, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Alpen Food Group BV (Weesp, Țările de Jos)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: Marca Uniunii Europene figurativă ROYAL MILK – Marca Uniunii Europene nr. 10 321 735

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 11 iulie 2022 în cauza R 2056/2021-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) și a articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 30 septembrie 2022 – KHG/EUIPO – Dreams (Dreamer)

(Cauza T-608/22)

(2022/C 441/34)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: KHG GmbH & Co. KG (Schönefeld, Germania) (reprezentant: D. Gehnen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Dreams Ltd (High Wycombe, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă „Dreamer” – cererea de înregistrare nr. 17 652 165

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 29 iunie 2022 în cauza R 1975/2021-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți la procedură, în măsura în care participă la procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului
-

Acțiune introdusă la 30 septembrie 2022 – Andreas Nienaber/EUIPO – St. Hippolyt Mühle Ebert (BoneKare)

(Cauza T-609/22)

(2022/C 441/35)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Andreas Nienaber (Cloppenburg, Germania) (reprezentant: J. Eberhardt, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: St. Hippolyt Mühle Ebert GmbH (Dielheim, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „BoneKare” – marca Uniunii Europene nr. 10 055 903

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 4 august 2022 în cauza R 436/2022-1

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv la plata celor efectuate în fața diviziei de anulare și a camerei de recurs a EUIPO.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 95 alineatul (1) a treia teză din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 30 septembrie 2022 –Nienaber/EUIPO (BoneKare)

(Cauza T-610/22)

(2022/C 441/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanți: Jannah Nienaber (Cloppenburg, Germania), Andreas Nienaber (Cloppenburg) (reprezentant: J. Eberhardt, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BoneKare – cererea de înregistrare nr. 18 411 756

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 4 august 2022 în cauza R 348/2022-1

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii în fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 30 septembrie 2022 – Marico/EUIPO – Regal Impex (SAFFOLA)

(Cauza T-611/22)

(2022/C 441/37)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Marico Ltd (Mumbai, India) (reprezentanți: B. Collett și S. Malynicz, Barristers-at-Law)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Regal Impex Ltd (Harrow, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală SAFFOLA – marca Uniunii Europene nr. 12 568 739

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 3 iulie 2022 în cauza R 1538/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a intervenientei, dacă cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO decide să intervină, la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă și să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Motivele invocate

- Camera de recurs a încălcat articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului prin faptul că a concluzionat în mod eronat că titularul mărcii Uniunii Europene a demonstrat utilizarea serioasă a mărcii contestate în ceea ce privește „uleiuri și grăsimi comestibile”;
 - camera de recurs a săvârșit în mod evident o eroare, din punct de vedere procedural și legal, în ceea ce privește constatarea că uleiul de floarea soarelui este o grăsime comestibilă.
-

Acțiune introdusă la 3 octombrie 2022 – Breville Pty Ltd/EUIPO (Dispozitive de gătit)**(Cauza T-616/22)**

(2022/C 441/38)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Breville Pty Ltd (Alexandria, Australia) (reprezenți: F. Caruso, G. Grippiotti, M. Pozzi, lawyers)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Desenul în litigiu:* desenul comunitar nr. 1 444 467-0001*Decizia atacată:* Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 20 iunie 2022 în cauza R 613/2022-3**Concluziile**Reclamanta solicită Tribunalului anularea deciziei atacate și admiterea cererii de *restitutio in integrum*.**Motivele invocate**

- Eroare de drept săvârșită în legătură cu termenul în care trebuie introdusă o cerere de *restitutio in integrum*;
- încălcarea articolului 67 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002.

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2022 – Amazonen-Werke H. Dreyer/EUIPO (Combinăția culorilor verde și portocaliu)**(Cauza T-618/22)**

(2022/C 441/39)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Amazonen-Werke H. Dreyer (Hasbergen-Gaste, Germania) (reprezentant: C. Neuhierl, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative care reprezintă combinația culorilor verde și portocaliu – înregistrarea internațională nr. 1 461 516*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 22 iulie 2022 în cauza R 2006/2021-5**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2022 – SB/SEAE**(Cauza T-621/22)**

(2022/C 441/40)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* SB (reprezentanți: L. Burguin, T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)*Pârât:* Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că este angajată răspunderea SEAE;
- obligarea SEAE la plata sumei de 80 000 de euro cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 720 000 de euro cu titlu de prejudiciu material;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva celor două decizii din 10 noiembrie 2021 de respingere a candidaturilor reclamantei pentru posturile de șef al delegației Uniunii Europene în [confidențial] ⁽¹⁾, în primul rând, și în [confidențial], în al doilea rând, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe existența unui abuz de putere.

⁽¹⁾ Date confidențiale oculte.

Acțiune introdusă la 6 octombrie 2022 – Van Oosterwijck/Comisia**(Cauza T-622/22)**

(2022/C 441/41)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza***Părțile***Reclamantă:* Viviane Van Oosterwijck (Kontich, Belgia) (reprezentant: F. Moyses, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluzii**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 7 iulie 2022 și, în măsura în care este necesar în cazul deciziei din 15 decembrie 2021, anularea deciziilor prin care Comisia a refuzat acordarea unei pensii de soț supraviețuitor reclamantei;

-
- prin urmare, acordarea dreptului de a beneficia de o pensie de soț supraviețuitor reclamantei în temeiul articolelor 19 și 20 din anexa VIII la statut;
 - în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv întemeiat pe excepția de nelegalitate a articolului 20 din anexa VIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) din cauza încălcării principiilor egalității de tratament și nediscriminării în funcție de durata relației de căsătorie cu soțul său. Reclamanta susține în special că diferențierea care trebuie constatată în speță, și anume că durata minimă a căsătoriei, pentru situațiile care intră sub incidența articolului 20 sus-menționat, este cu mult mai mare decât cea prevăzută pentru situațiile în care este aplicabil articolul 19 din anexa VIII la statut, ar trebui să fie considerată arbitrară sau vădit inadecvată în raport cu obiectivul urmărit de legiuitor care este comun pentru cele dispoziții, în condițiile în care toate aceste situații sunt comparabile.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO